

Han blottede Hovedet med udsøgt Ærbødighed og forlod hende. — —

En Eftermiddagsstund et Par Dage senere ilede Ivan ud til Nyboder for at fortælle Per, at den Artikel, som Dyhring for længe siden havde lovet at skrive om hans Projekt, nu var gaaet i Trykken og rimeligvis vilde komme i »Falken« den næste Dag. Da han ikke traf Per hjemme, efterlod han et Brev med en Meddelelse om den store Nyhed foruden en særdeles indtrængende Efterskrift, der var dikteret af hans Bekymring over Pers formentlige, stolte Ligegyldighed for alt, hvad der kunde være ham til personlig Fordel.

»Tjen mig nu i« — skrev han — »at gøre Dyhring en Visit. Jeg veed, han vil sætte Pris derpaa. Betænk, at det vil kunne blive af Betydning for Dem at overvinde det Ubehag, som De mulig føler ved at foretage et saadant Skridt. Dyhring vil paa mange Maader kunne gøre Dem Tjenester baade nu og i Fremtiden. Som jeg før har sagt Dem — Pressens Bistand er i vore Dage uomgængelig nødvendig!«

Per sov ikke meget den Nat, og ganske tidlig den næste Morgen sad han nede i sin gamle Kælderbeværtning, hvor han trods sine forandrede Kaar for Nemheds Skyld — tildels ogsaa af Spar-sommelighedshensyn — endnu som Regel spiste